

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter, Thomas Raeymaekers en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Steeds vaker vroeg in weideseizoen problemen met longworm

Last van longworm

Begin deze maand kwam ik bij een oudere witblauwe koe waarvan de eigenaar vermoedde dat het dier griep had. Het rund stond bij een afmester en was aangekocht in het vroege voorjaar. De nieuwe eigenaar had het dier onmiddellijk op de weide gezet.

In de winter was het bedrijf wel slachtoffer geweest van een ernstige ibr-uitbraak. Sedertdien werd alle vee geënt. Het betreffende dier was dus bij aankoop ook gevaccineerd.

Onderzoek van het zieke dier gaf een matige temperatuurstijging aan. De eetlust van de koe was verminderd en ze ademde versneld en versterkt. De algemene conditie was eigenlijk matig. Toen ik het gedrag van andere dieren op dezelfde weide analyseerde, kon ik bij sommige een prikkelhoest opmerken.

Doorgaans treedt longworm later in het seizoen op. Al deze symptomen leken echter toch in de richting van een vroege longworminfectie te wijzen. Een positief mestonderzoek bevestigde mijn vermoeden.

Alle dieren op deze weide – afkomstig van verschillende bedrijven – werden ontwormd met een langwerkend anti-parasitair middel. Omweiden was – zoals vaak in de praktijk – praktisch niet uitvoerbaar. Het dier waarvoor ik werd geconsulteerd kreeg nog een vijftal dagen een antibioticatherapie om de complicerende pneumonie te genezen.

De laatste tijd krijgt onze praktijk vaker met longwormproblemen te maken. Longwormproblemen lijken de laatste jaren uit te breiden in zowel ernst als frequentie.

De encyclopedie *Dictyocaulus viviparus*

De longworm, ook *Dictyocaulus viviparus* genoemd, komt voor in de luchtpijp en in de luchtwegen van grazend jongvee. Meer en meer wordt de aandoening vastgesteld bij volwassen

koeien. De trend is toe te schrijven aan een onvoldoende immuniteitsopbouw tijdens de vorige weideseizoenen. Dit kan omdat de kalveren de jongveeweiden nog niet besmet zijn met longwormlarven of omdat bepaalde preventieve ontwormingen de immuniteitsopbouw tegen longworm verhinderen.

Een gering aantal infectieuze larven kan al tot een uitbraak van longworminfectie leiden, waarna de im-

munitieitsopbouw in de regel goed is. Problemen met longworm worden gezien in nazomer en herfst, maar soms ook al vroeg in het weideseizoen. De eerste symptomen van longworm bij jongvee zijn hoesten na opjagen. De dieren hebben een pijnlijke, droge hoest, in de volksmond soms 'grashoest' genoemd. Bij het hoesten worden kop en hals naar voren gestrekt. Al snel ontstaat er conditieverlies en groeiachterstand. Bacteriële complicaties kunnen leiden tot koorts en longontsteking. Meestal is het hele koppel besmet. Uiteindelijk kan longworminfectie leiden tot sterfte. Longwormen zijn parasieten die verschillende ontwikkelingsstadia doormaken. Om de ontwikkelingscyclus te doorbreken komt een beweidingsschema met omweiden in aanmerking, eventueel in combinatie met strategisch ontwormen. Een andere manier om longwormproblemen te voorkomen is het vaccineren van jongvee. Door vaccinatie wordt op een natuurlijke manier immuniteit opgebouwd.

